

offentligheden efterlade et indtryk af, at der er tvivl om udvidelsen. Det er ikke tilfældet. Det, der sker, er, at vi nu indholdsmæssigt nærmer os målstregen, hvor det bliver konkret, og hvor landene skal finde en konklusion. Det er kun en del af spillet.

Vi ser meget gerne en stor udvidelse, når vi når frem umiddelbart efter 2003 og før regeringskonferencen i 2004, og vi har selvfølgelig i vores nærområde, i Østersøområdet, en særskilt interesse i, at de tre baltiske lande, Estland, Letland og Litauen, plus Polen er kommende EU-medlemmer efter den første udvidelse. Hermed får vi helet sårene fra Anden Verdenskrig.

Vi får samtidig med Nicetraktaten lagt sporene til en debat om fremtidens Europa ved næste regeringskonference i 2004, og vi bør efter vores mening som land, som danskere, spille en offensiv rolle, ikke bare tage stilling til de andres forslag, men også selv komme med bud på, hvordan vi ønsker Europa indrettet i fremtiden.

Vi vil også ved denne lejlighed benytte lejligheden til at tage en drøftelse om tilrettelæggelsen af arbejdet internt i Folketinget, i Europaudvalget, i fagudvalgene, den udadvendte opgave. Det er lykkedes godt. Alle partier er bag dette, og vi har derfor i forbindelse med tiltrædelsesloven i lighed med tidligere gjort opmærksom på disse udviklingslinjer.

Jeg synes også, at jeg vil benytte lejligheden til på Europaudvalgets vegne at sige tak til medarbejderne i EU-sekretariatet, EU-konsulenten, repræsentanten i Bruxelles og vores EU-oplysning i Folketinget, som ikke blot i forbindelse med euroafstemningen knoklede ganske hårdt i et udvidet dagligt arbejde, men også nu med Nicetraktaten og Europaudvalgets beretning. Man gør der et godt arbejde.

Jeg vil også gerne sige tak for det samarbejde, der ser ud til at udvikle sig ganske godt med fagudvalgene i den nye parlamentariske afdeling.

Det er en stor opgave, vi har foran os, og jeg er glad for, at vi i de dele, der lægger sporene til fremtiden, har bred opbakning i Folketinget fra alle partier, uanset at vi i øvrigt så strides om det indholdsmæssige i EU-samarbejdet. Det er positivt, og det har været positivt at opleve, at samtlige partier i Præsidiets også har givet opbakning til noget sådan.

Nicetraktaten er en milepæl i Europas historie. Det er det, der kommer til at forene os geografisk i Europa.

Formanden:

Må jeg ikke bede om, at de mange små, separate samtaler henlægges til andetsteds end Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det har været en påstand hos flertallet her i Folketingssalen, at Nicetraktaten skulle være nødvendig af hensyn til udvidelsen.

Nu viser forhandlingerne, som er i gang med ansøgerlandene, at EU overhovedet ikke har forberedt sig på udvidelsen. Pengene er der ikke, og de betingelser, som stilles til de østeuropæiske lande, opleves med rette i befolkningerne i de lande som stadig mere urimelige.

Derfor kan man udmærket forestille sig den situation, at når der skal være folkeafstemning, f.eks. i Polen og Estland, så stemmer befolkningerne nej, fordi de betingelser, der bliver dikteret fra Bruxelles, er fuldstændig uantagelige.

Så kommer man nu og siger, at vi skal godkende en Nicetraktat med det påskud, at det handler om udvidelsen, en udvidelse, som man selv er ved at spolere fuldstændig, og som man har ikke har forberedt sig på.

Vi skal aflevere magt til de store lande. Vi skal aflevere magt til Europa-Kommissionen, og vi får formentlig slet ikke det til gengæld, som man påstår at det hele går ud på. Vi skal give vores del, men det, vi skulle have til gengæld, er der mildt sagt ingen sikkerhed for.

Derfor har vi stillet et ændringsforslag om, at Nicetraktaten først kan træde i kraft, når mindst fem lande er optaget, og jeg fatter ikke, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det ændringsforslag. Det er da fuldstændig urimeligt, at vi skal levere varen, mens EU ikke skal.

Jeg vil godt spørge hr. Claus Larsen-Jensen, hvorfor Socialdemokratiet ikke kan støtte vores ændringsforslag om, at Nicetraktaten først træder i kraft, hvis og når der er optaget mindst fem medlemslande.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis man går tilbage i Folketingets referater, vil man kunne se, at da Folketinget blev bedt om af den daværende regering at ratificere Amsterdamtraktaten, hørte vi stort set en enslydende tale som den, vi netop nu har hørt fra hr. Claus Larsen-Jensen i forhold til Nicetraktaten, nemlig at det var en helt afgørende forudsætning for